

Antoni Calvó Armengol. In Memoriam.

Verbalitzar les vivències que hem compartit amb en Toni és impossible i indispensable. Aquest escrit només n'és un intent agosarat. Tenia una personalitat ferma, decidida, vital, emprenedora, i a l'hora sensible i compromesa. Molt única... Paraules ens falten per descriure'l. Però potser una bona manera d'aproximar-nos-hi és recordant el seu despatx.

Entrant a mà dreta, una fotografia de la seva mare en una escola rural, i més enllà, una pissarra amb els últims arguments lògics que l'havien portat a provar un teorema. A continuació una litografia de les aventures del Tintin, i un quadre d'art abstracte. Arribem als estants on hi trobem entre llibres de diverses disciplines i novel·les, diverses fotografies de la Goretti, en Yann i en Tomas, tant a la natura com a casa, i alguns trofeus molt banyuts de cacera. També hi ha, mostrats amb orgull, alguns dibuixos i treballs manuals realitzats pels nens. Finalment, abans d'arribar a la porta, que sempre era oberta, hi havia altres fotografies representatives del passat rural d'Andorra. Un gran finestral amb molta claror il·lumina l'estança. Finalment, una taula amb dues cadires i un sofà blau per a les visites, i a la taula de treball, sempre immaculada, tant sols la pantalla d'ordinador i un faristol amb la revisió corrent del darrer article de treball.

Aquesta imatge del despatx reflecteix, d'una banda, el cap clar i organitzat d'una ment brillant, i per l'altra, la multiplicitat d'interessos vitals que caracteritzaven el Toni: home enamorat, pare entregat, fill orgullós dels seus pares i la seva terra, polític compromès, caçador tenaç, científic estimulante, intel·lectual inquiet. Clarament compartia la idea del seu admirat Milan Kundera: "Le sens de la vie c'est justement de s'amuser avec la vie".

Com a investigador, en Toni pensava que en l'anàlisi econòmica era necessari incorporar la influència de la gent que t'envolta i amb qui et relaciones. Per exemple, les seves aportacions ens han ajudat a entendre com la transmissió d'informació sobre oportunitats de feina a través d'amics i familiars pot afectar les possibilitats laborals d'una persona. Això encaixa amb la preocupació d'en Toni per entendre, en les seves pròpies paraules, fins a quin punt el fill d'un pagès està determinat a seguir fent de pagès. I això no pas per què renegué dels seus orígens, ans el contrari, com a expressió d'una voluntat de crear camins de llibertat que portessin a una realització personal més plena.

En la seva feina com a investigador no va renunciar a plasmar el seu estret vincle amb Andorra. En un dels seus articles més bonics analitza una institució clàssica andorrana, La Crema, un sistema centenari d'assegurança vers el risc de perdre les propietats. També havia mostrat interès en estudiar una altra institució rellevant: Els Cortons i el sistema que determina l'assignació de terres de pastura.

Com a company, en Toni ha estat font d'inspiració constant. Sempre tenia l'actitud i les paraules adequades per expressar el seu millor consell, tant en el pla professional com en el personal. Per a nosaltres, joves investigadors, la seva opinió era del més alt valor, i per aquesta raó la cercàvem sovint, i ell sempre ens l'oferia de forma incondicional. El seu

dinamisme i neguit de superació ens estimulava enormement. No només això. En ell teníem dipositades grans expectatives que, malauradament, han quedat estroncades. Certament, la contribució científica d'en Toni i el seu estil de treballar no han passat despercebuts a la comunitat internacional, i tot i que estem segurs que la llavor del seu treball continuarà donant fruits importants en els propers anys, nosaltres farem tot el possible per tal que el seu llegat perduri per a totes les generacions futures d'investigadors.

Voldríem, Goretti, fills, pares, germana, família, ajuntar els nostres sentiments als vostres per fer més lleugera aquesta hora de soledat i de buidor, i expressar-vos, en veritat, que restem a la vostra disposició per a qualsevol cosa.

Toni, els teus companys de departament no t'oblidarem mai. Tot allò que hem après de tu quedarà inevitablement plasmat en el nostre recorregut vital.